

Rodinný dům v Tichém údolí

Lokalita, která byla vybrána pro umístění nového solitérního rodinného domu, se nachází na východní straně Únětic u Dolního rybníka. Jde o koncový, poslední zastavitelný pozemek pod Holým vrchem, v bezprostřední blízkosti Kozích hřbetů a Tichého údolí. Jedná se o oblast, kam od nepaměti vyrážejí Pražané odpočívat do přírody. Pozemek je ve velmi svažitém terénu – jižní svah s krásným výhledem na rybník a přírodu Kozích hřbetů. Tichým údolím vede cyklostezka 8100, legendární Pražské kolo, 127 km dlouhá okružní trasa okolo Prahy. Obslužná ulice je slepá, ale funguje jako divoké odstavné parkoviště pro návštěvníky Tichého údolí a Kozích Hřbetů. Lokalita je navštěvována především o víkendech a v době volna. Parcela navazuje na již stávající zástavbu původně z poloviny 20. století, kdy se Únětice začaly rozšiřovat i na severní svah Únětického potoka. Přes značnou nesourodost má tato nová část dobrou vesnickou atmosféru. Geologie pozemku vychází z bezprostřední blízkosti skalnatého Holého vrchu a částečně z náplavy a úpravy hráze Dolního rybníka, který je vyhlouben mezi úpatími Holého vrchu a Kozích hřbetů. Vzhledem k prostorové regulaci bylo nutné umístění domu na západní straně pozemku. Východní okraj pozemku musí zůstat nezastavěn a sloužit jako zahrada. Navržený dům uzavírá ulici Tiché údolí a svou hmotou doplňuje dosavadní zástavbu; svojí protáhlostí opticky potlačuje přílišnou výšku sousedního penzionu, od kterého se ale spíše odvrací ve prospěch své zahrady a výhledu přes rybník, který je od ulice odstíněn umístěním obytné části na opěrnou zed' a předstupující terasou.

Stavebníky jsou manželé, lékař (40) a psychologka (38), zatím se dvěma dětmi (8, 4), ale mají v plánu se brzy rozrůst o dalšího člena domácnosti. Vzhledem ke krásám Tichého údolí se navíc dají předpokládat časté návštěvy příbuzných a přátel; tomu odpovídá jak objem, tak členění prostoru domu. Oba rodiče mají tvořivé koníčky a požadovali na ně příslušné zázemí – matka se baví ručními pracemi, otec fotografováním postaru, proto byla v 1.NP navržena hobby místnost, která má na jedné straně velké severní okno a na druhé dveře do temné komory.

Vzhledem ke stylové různorodosti stávající zástavby, kterou tvoří domy z druhé poloviny 20. století, postupně načerno rozšiřované do svahu, je dům svým vnějším výrazem jakousi kotvou, která potvrzuje a doplňuje to, co je na okolní zástavbě dobré a čisté. Zahrada a obytná část domu nad opěrnou zdí, jednoduchý tvar se sedlovou střechou, usazený do uliční řady, k tomu bílá omítka a podezdívka z místního kamene. Jižní strana je prolomena velkým sdrženým vikýřem, který vpouští dovnitř jak solární zisky, tak široké panoramatické výhledy. Na jeho ose je umístěna jídelna, otevřená do krovu, a schodiště. To vytváří otevřené, vřelé srdce domu – jak prostorově, tak doslovně tepelně, tento prostor je navržen jako lapač tepla, které se ukládá ve stěnách z vápenopískových cihel. Uprostřed domu je také umístěn krb na dřevo.

Svah za domem je částečně odkopán a vyztužen masivní opěrnou zdí z gabionů, plněných místním kamenem a ladících k místnímu kamennému obkladu spodní stavby. Na severojižní ose domu má opěrná stěna výklenek, ve kterém je zasazen kvetoucí keř, viditelný z interiéru přes schodiště – blízký protipól výhledu přes rybník opačným směrem.

